

*Summary:***The library of the Museum and Gallery Centre of the Mimara Museum**

MGC's library was established on the basis of donations from the personal library of the great Croatian collector Ante Topić Mimara, and was open to the public on July 17th 1987.

It is located in one of the newest museums, and, with respect to other museum libraries, it is one of the newest. It is located in two rooms with a total area of 122 square metres.

Since it is located in the private part of the building, users can access it only upon prior request at the reception of the Museum.

The books reflect the interests of their former owner, his interests, fields of special interest, his travels, visits to auctions and the collectors that served as his models.

The core of what is now MGC's library is made up of 1485 titles or 1732 bibliographic units. It contains books, exhibition and auction catalogues, as well as periodicals and valuable encyclopaedias of art. The library holdings also include some interesting and valuable old editions, mainly by German publishers.

A special rarity in these holdings are auction catalogues from the beginning of the century, since they are an important source of information about the purchase of objects and the prices, since they illustrate the conditions existing on the market of works of art in the period between the two world wars.

The library today holds 6193 bibliographical units and makes additions to its holdings through acquisitions and exchange, and the data from the alphabetical and thematic catalogues is processed on computers.

The holdings are kept in cupboards and arranged on shelves according to the UDC system.

The users of the library are for the most part members of the staff of the Museum and Gallery Centre of the Mimara Museum.

O ZBIRCI STARIH KNJIGA U ZAVIČAJNOME MUZEJU OZALJ

Branka Stergar

Zavičajni muzej Ozalj

Ozalj

Zavičajni muzej Ozalj pripada malim pokrajinskim muzejima u Hrvatskoj, a radi u sklopu Pučkog otvorenog učilišta Ivan Belostenec. Osnovan je i otvoren za javnost 1971. godine i smješten je u Starome gradu Ozlju. Svojom djelatnošću pokriva teritorij koji je od srednjovjekovlja znan kao Frankopanski ozaljski feud. To je geografska cjelina okružena s triju strana rijekom Kupom, što je čini izrazito zatvorenim prostorom. Navodim taj detalj jer se odražava na materijal pohranjen u muzeju: u arheološkoj i kulturno-povijesnoj zbirci (vezana uz obitelj Frankopan i Zrinski, Batthyani Družbu BHZ), u sakralnoj zbirci (Lipnički dekanat, Pavlini na Sveticama), a također očituje se i u cjelovitosti etnografskog materijala. Ideja o osnutku muzeja u Ozlju ostvarena je već u muzejskoj zbirci Družbe Braće Hrvatskog Zmaja, koju je utemeljio i vodio veliki meštar DHZ-a gosp. Emil Laszowski. Nastala je njegovim marnim radom oko 1930. i bila izložena u Starom gradu sve do početka II. svjetskog rata. Prvi njezin službeni kustos bio je prof. Antun Bauer. Zbirka se uoči II. svjetskog rata rasformirala i materijal je djelomično povučen u zagrebačke depoe, a nakon rata dodijeljen je Muzeju grada Zagreba, Hrvatskome povijesnome muzeju, MUO-u i drugima. Poratnih je godina u Ozlju osnovana udruga "Prijatelja grada Ozlja", koje se brinula o Starom gradu, te skupila preostale predmete razasute po gradu ali i predmete raznesene po okolnim selima. To je bila jezgra današnjega Zavičajnog muzeja Ozlja.

S bogatom zbirkom starog oružja, slikama, grafikama, grbovima i fotografijama iz predratne zbirke BHZ-a, te etnografskim materijalom, muzej je otvorio vrata 1971. godine. Zalaganjem njegovog osnivača i dugogodišnjeg kustosa prof. Martina Vajdića muzejske su se zbirke popunile, posebno etnografska. Prof. Vajdić naročito se istaknuo u radu na očuvanju vrijedne spomeničke baštine u ozaljskoj općini, koja je vrlo bogata s obzirom na svoju slavnu prošlost: Frankopani, Zrinski, I. Belostenec, pavlini, J. Krizanić, Delišinunovići, Batthyani, Szilly, Zebići, Mažuranići... Njegov rad rezultirao je bliskom suradnjom sa župnicima Lipničkog dekanata. U dogovoru s crkvenim autoritetima u muzej su pohranjena misna ruha i ostali tekstilni materijal (koji više nije u upotrebi), te stare knjige iz knjižnica pri župnim dvorovima. Muzej je sa svoje strane preuzeo obvezu čuvanja, restauriranja i izlaganja materijala.

Od pisane građe muzej je do sada prikupio stare knjige, rukopise i dokumente, koje možemo razvrstati u nekoliko skupina

- stare crkvene knjige 18. – 20. st. u vlasništvu muzeja
- stare crkvene knjige 17. – 20. st. vlasništvo župnih ureda a pohranjene u Zavičajnome muzeju
- stare knjige svjetovnoga karaktera, koje se uklapaju u politiku skupljanja Zavičajnog muzeja, 19. – 20. st.
- dokumentacija Osnovne škole u Ozlju, kao i njezinih područnih odjeljenja (Spomenice, službeni dokumenti uprave, knjige za nastavu) od osnutka u 1871. god.
- rukopisna građa i dokumenti vlasništvo muzeja 17. – 19. st.
- rukopisna građa u vlasništvu župnih ureda, pohranjena u Zavičajnom muzeju, 17. – 19. stoljeće

Ovom prilikom pisala bih o knjižnici starih knjiga, o knjigama skupljenim po župnim dvorovima, koje su u muzeju izdvojene kao poseban dio sakralne zbirke.

Sakralna zbirka Zavičajnog muzeja Ozalj posjeduje 59 knjiga liturgijskog i izvanliturgijskoga karaktera, nastalih u razdoblju od 18. do 20. stoljeća. Veći dio zbirke knjiga poklon su dekana Lipničkog dekanata gosp. Mirka Kovačića, 1973. godine. U zbirci je i 30 primjeraka dokumenata pisanih pri župnim uredima, što zbog šire nepismenosti pučanstva, što zbog vjerodostojne ovjere oporuka, kupoprodajnih ugovora i sl. Dokumenti su sačuvani do današnjeg dana kao obiteljska baština, a nabavljeni su otkupom od privatnih osoba.

Drugi dio zbirke čine knjige pohranjene u Zavičajnome muzeju, a ostale su vlasništvo dotičnog župnog dvora iz kojeg su stigle:

Ozalj, Vrhovac, Kamanje, Lipnik, Mahično i Svetice.

122 primjerka su liturgijskog i izvanliturgijskoga karaktera.

Knjige vlasništvo Zavičajnog muzeja i Župnih ureda:

STOLJEĆE	KNJIGA		DOKUMENTI	
	ZAV. M.	ŽUPE	ZAV. M.	ŽUPE
17. st.	1	8	2	7
18. st.	55	89	9	17
19. st.	-	24	19	2
20. st.	3	1	-	-
UKUPNO	59	122	30	26

U krajevima oko rijeke Kupe i sjeverno od nje u 17. stoljeću osjećaju se stoljetni tuđinski utjecaji na kulturu, posebno na književnost s njemačkoga govornog područja, te talijanskog (školovanje Zrinskih u Grazu, Trnavi, putovanja po Italiji; Fran Krsto Frankopan uči na talijanskim univerzitetima, u Ozlju je jak i utjecaj njemačkih protestanata preko Metlike). Kao i u ostalom dijelu Evrope, kultura je povlastica klera i plemstva, i zbog toga će zadržati oblike srednjovjekovlja unutar svakodnevnog života. Zbog toga će gotovo sva literatura u knjižnicama pri župnim dvorovima imati prosvjetiteljski, didaktičko-moralizatorski

POUKE O APOKALIPSI

R.P.D. FR. IOANNIS DA SYLVEIRA: COMMENTARIORVM IN APOKALYPSIM B. IOANNIS APOSTOLI, tomus I.

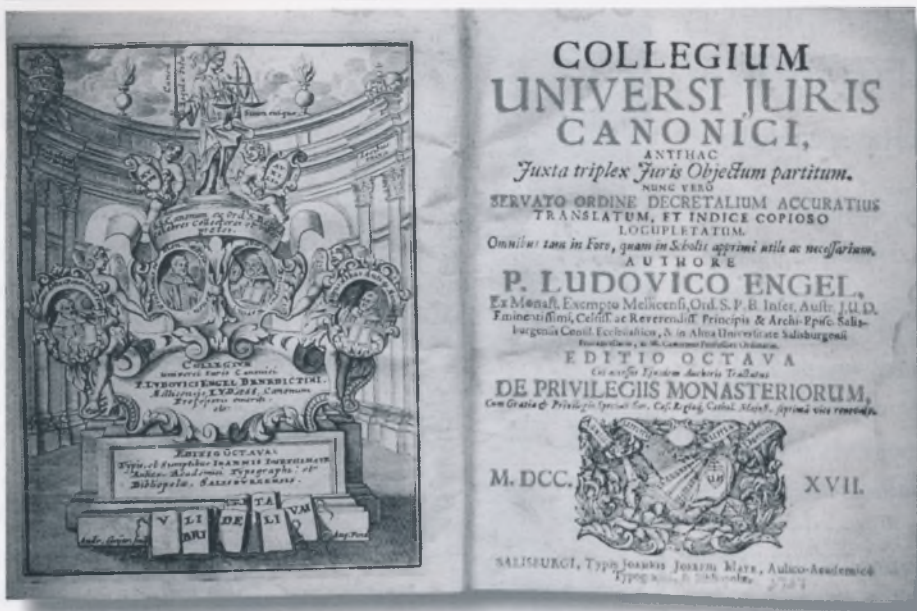
Lugduni Sumprib. Laurent. Anisson, 1663.

Uvez u raskošno obradenu kožu, str. 602 + Index, vel. 360 x 230 mm.

Naslovna stranica ilustrirana bakropisom, inicijali ukraseni skromnim viticama. VI. Župnog ureda u Vrhovcu

karakter. Otvaranjem isusovačkih gimnazija u Zagrebu (1607.), Rijeci (1627.) i Varaždinu (1637.), omogućen je jak protureformacijski pokret. Crkveni ljudi, svećenici i redovnici, iskoristit će svoje književne sposobnosti za približavanje vjeri i crkvi. Katolička obnova proizvodit će pobožno i odgojno štivo, za moraliziranje i utvrđivanje pobožnosti i poslušnosti, što možemo pratiti po izboru knjiga u knjižnicama pri župnim dvorovima, a ako se i javljaju znaci svjetovne književnosti, ona će ostati pretežno pravne ili kroničarske naravi, ali imat će obavezne nabožne crte.

Iako u 17. stoljeću na području Ozlja imamo intenzivnu književnu djelatnost – ozaljski kulturni krug: Petar Zrinski i F. K. Frankopan, A. Katarina Zrinska, Ivan Belostenec, Juraj Ratkaj, Pavao R. Vitezović, ipak nam se do današnjeg dana neće sačuvati od te literature gotovo ništa, osim velikog BELOSTENCEVOG rječnika: "Gazophylaciume", Zagreb, 1740. Ivan Belostenec, dugogodišnji prior Svetičkog pavlinskog samostana župe Mahično, posvetio se stvaranju jedinstvenoga hrvatskog jezika

ZBIRKA CRKVENOG PRAVA

P. Ludovico ENGEL: COLLEGIUM UNIVERSI JURIS CANONICI
SALISBURGI, Typis Joannis Josephi Mayr, 1717.

Uvez u kožu, str. 1254 + Index + TRACTATUS de PRIVILEGIIS ET JURIBUS MONASTERIORUM / Str. 71 ; vel 205 x 155 mm

Naslovnica dopunjena bakropisom. Vl. Župni ured Vrhovac

Mahično, posvetio se stvaranju jedinstvenoga hrvatskog jezika spajanjem dijalekata, ali imajući na umu jezik kao sredstvo vjerske propagande. Gazophylaciume je uobičajena literatura župnih dvorova na ozaljskom području, uz JAMBREŠIČEV "Lexicon latinum", Zagreb, 1742., te ih zatječemo i danas. Smatra se da je Belostenec imao veliku pomoć u svom radu na rječniku u knjižnici grofa Petra Zrinskog u Starom gradu Ozlju (koja se do danas nije sačuvala), ali se u ozaljskom kraju sačuvala tradicija prikupljanja i vrednovanja knjige.

Osim ova dva, zbirka posjeduje još nekoliko rječnika: Liber vocabulum Latino-hungarico-germanico-slavonico, 18. st., Vocabulum germanico-latino, Ratisbornae, 1779., A. J. Edl – Foranseri: Anleitung zur Erlernung der italienische Sprache, Beč, 1834.

U drugoj polovici 18. stoljeća, na području Karlovca i njegove okolice, kao i u Ozlju, osjeća se prisutnost Vojne krajine, što će odigrati presudnu ulogu na kulturološke prilike. Dolaskom u grad obitelji grofova Batthyani ostvarit će se gospodarski razvitak mjesta, a to će se također odraziti i na bogatstvo župa.

Tradicija knjižnice i skupljanja knjiga zadržala se u Ozlju i u baroknom razdoblju, što možemo vidjeti listajući knjige u ozaljskome muzeju. Nabavljane su diljem Evrope: u Augsburgu, Regensburgu, Antwerpenu, Kölnu, Frankfurtu, Krakovu, Beču, Grazu, Rimu, Veneciji, Zagrebu...

Knjižnica starih knjiga u Zavičajnome muzeju u Ozlju čuva 9 liturgijskih knjiga iz 17. stoljeća. To su uglavnom misali rimske kurije. Najstariji je "Missale romanum", tiskan u Veneciji 1639.

godine, te "Komentar Apokalipse" od Joanes de Sylveire Karmelićanina, tiskan u Antwerpenu 1663. godine. Svi primjerci vrlo su bogato opremljeni s raskošnom naslovnom stranicom, te umetnutim grafičkim listovima s biblijskim scenama, a na kraju svakog djela su vinjete, girlande, geometrijska dekoracija. Uvezi su kožni, bogati, s utisnutim florealnim motivima i zlatnim slovima. Tri primjerka su Missale defunctorum (skraćeni za mise pri ukopu) opremljeni grafičkim listovima u bakropisu.

Većinu knjiga u knjižnici čine knjige 18. stoljeća, i uglavnom su moralno-didaktičkoga karaktera. U muzej je pohranjeno 6 Biblija (tiskanih u Antwerpenu 1715., Kölnu 1732. i 1757., Veneciji 1765., Beču 1863., Ratisbonae 1899.), kao i nekoliko

brevijara. Ostale knjige su izvanliturgijskog karaktera, vezane uz rad župnika: pouke o misi, upute za sastavljanje propovijedi, tumačenje muka, opisi kreposti, tumačenje grijeha, te obilje dogmatske građe. Tu su i knjige crkvenog prava, udžbenici iz prirode isusovačkih kolegija, knjige o krepostima svetaca, te razni molitvenici s razlaganjem pojedinih molitvenih obrazaca. Knjige su gotovo sve tiskane latinskim jezikom ili na njemačkom, goticom. U slavenskoj redakciji tu je i Misal rimski, Vatikan 1927.

Knjige 18. stoljeća sve su uvezene u kožu, dok će one iz 19. stoljeća imati kartonski uvez. Misali i Rituali bit će i dalje u kožnim reprezentativnim uvezima sa zlatnim slovima i ukrasima. Ovdje donosim i sumaran popis mjesta tiskara:

Venecija	47	Augsburg	18	Köln	2
Rim	10	Regensburg	2	Antwerpen	3
Beč	46	Frankfurt	2	Jena	1
Graz	3	München	3	Laipzig	3
Salzburg	3	Karlsruhe	1	Krakow	1
Trnava	10	Ljubljana	1	Zagreb	4

Knjige bez oznake mjesta tiskanja 21.

Istaknula bih da se tridesetak knjiga iz 18. stoljeća, što su statistikom uvrštene u tiskare u Beču, odnosi na čuvenu tiskaru Joanesa Thomasa Trattnera, tiskara koji će 1773. godine otvoriti tiskaru u Varaždinu, a nešto kasnije i u Zagrebu. Godine 1794. otkupit će je biskup Maksimilijan Vrhovec za potrebe biskupije. U njoj je tiskana na slavenskom jeziku i knjiga

biskupa Maksimiliana Verhovcza "Podvuchanya vu naj poglavitesheh vere iztinah y naj oszebitesheh kerztchanzkeh dusnoztjah", vu Zagrebu, Pritizkana vu Novoszelzkoj szlovarniczi 1822., koja je u posjedu naše knjižnice. Iz iste tiskare posjedujemo još nekoliko knjiga.

Knjižnica posjeduje i priručne knjige za razonodu, kao što su "Hitri računar za prodavače i kupca" iz 1897., pisan slavenskim jezikom za područje Austro-Ugarske, te knjige za razonodu poput "Schwartze biblioteke" ili "Schillers werke", 1844. Stuttgart, pisane njemačkim jezikom, goticom, pod jakim utjecajem austrougarske germanizacije.

Osim tiskanih knjiga u zbirci se mogu naći i rukom pisane knjige:

- Knjiga krštenih, vjenčanih i umrlih u župnoj crkvi u Vrhovcu, 1727. – 1808.
- LIBER PONTIMATORUM REGIORUM et ORDINATUM DIACESANUM, Spomenica župe Mahično, 1841. – 1858.
- Popis župljana župe Mahično, 1821. – 1834.
- Žiteljzapisnik župe Mahično, poč. 19. st.

Od dokumenata sačuvali su se listine bračnih ugovora, darovnica, testamenata... Pisani su "pri crkvi našoj... u klupah našim", potvrđene od sudaca plemićkih općina. Pisane su latinicom i hrvatskim jezikom, a u 19. stoljeću njemačkim, goticom. Vrijedan su nam materijal za proučavanje povijesti ozaljskoga kraja: prezimena, geografska imena, odnosa u upravi, trgovine, migracije stanovništva. Neke su sačuvali pečate: pečat Čazmanskoga kaptola, općine Trške iz 1604., općine Krasičke, Zagrebačke županije iz 1760., pečat obitelji Zebić, 1680., 1734., pečat pisarne grofa Batthyanyja.

Htjela bih ovdje spomenuti i nekoliko problema koji se javljaju u muzeju, a vezani su uz rad u takvim knjižnicama. Kustos je najčešće završio studij povijesti umjetnosti, te nije školovan za bibliotekara. S obzirom na to da sam ja jedini djelatnik u muzeju, stvari se još više kompliciraju.

Knjige su pohranjene u poseban ormar. Radi preglednosti poslagane su po vlasništvu župa, kako bi bile pregledne prilikom revizije. Poslagane su i po veličini, a ne po značajnosti. Kao kustosu teško mi je odrediti njihovu stvarnu vrijednost, odrediti da li se u njima krije raritet. Ne postoji klasifikacija starih knjiga, a kamoli

obilne crkvene, moralizatorsko-didaktičke književnosti 18. i 19. stoljeća. Na savjetovanjima u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu raspravljalo se samo o vrhunskim primjercima, ili vrlo starim primjercima.

Iz literature može se također vrlo malo naučiti, jer se i ovdje spominju tiskari, izdavači ili pisci koji su važni za nacionalni nivo; ili se spominju u kontekstu evropske baštine.

Drugi je veliki problem zaštita knjiga. Knjige su prikupljene u vrlo lošem stanju, jer su se nalazile po tavanima župnih dvorova, u drvarnicama, što podrazumijeva prljavštinu, dim, poderanost i najčešće puno knjijskih crva. Knjige su očišćene, stranice poravnane, prašina iščerkana, ali crvi su ostali. Budući da je papir vrlo krhak materijal, koji podliježe kemijskim promjenama, nisam sklona upotrebi kemijskih sredstava. Teško je dobiti i stručan savjet mjerodavnih službi kako postupiti u slučajevima pojave plijesni ili nekih drugih štetočina i problema. Treći je problem u vrlo skromnim sredstvima koje grad Ozalj može izdvojiti za muzejsku djelatnost. U izdvojenim sredstvima za restauraciju predmeta knjiga gubi prvenstvo i obično čeka neka "bolja vremena".

Bez obzira na sve nedaće, smatram da je ovaj materijal vrlo važan za našu povijest. U svakoj mogućoj prilici, prigodom svake izložbe u kojoj se knjiga može izlagati, iskoristim priliku, jer smatram da je potreban nastavak naše slavne tradicije još iz zrinsko-belostenčevog vremena.

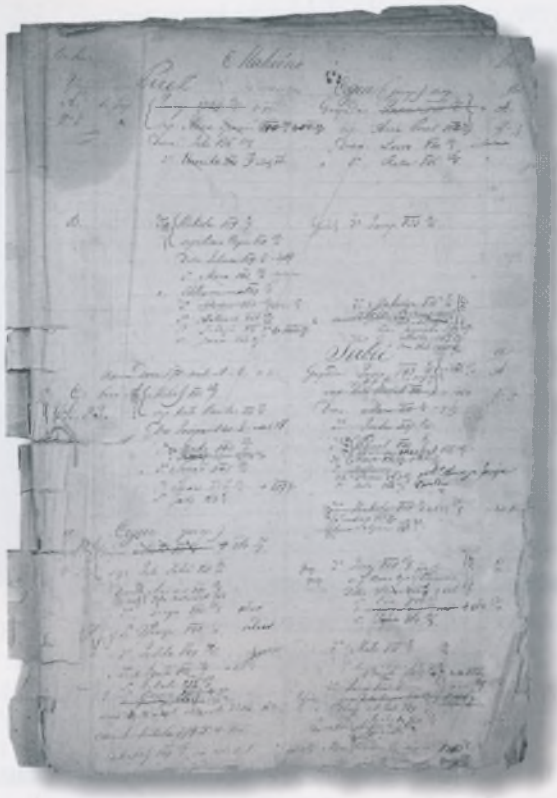
KRATKI MISAL ZA SPROVODE
MISSÆ DEFUNCTORUM JUXTA USUM ECCLESIAE ROMANAE

Ex Ducali Campidonensi typographeo, per Aloysium Galler, 1775.

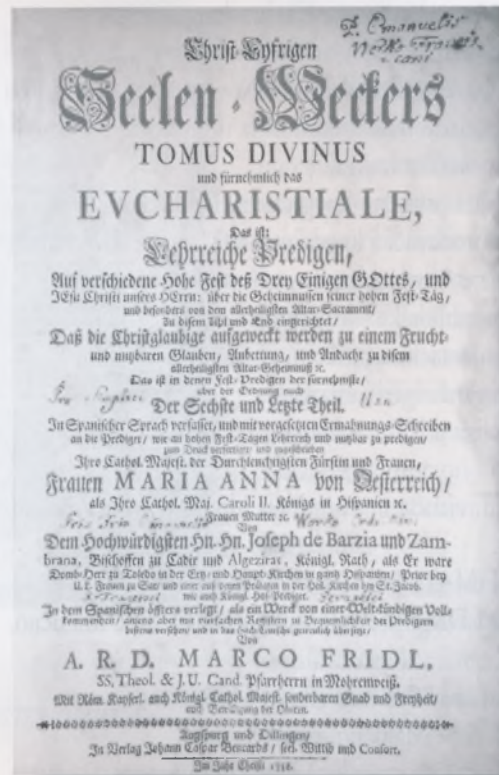
20 listova, bogato opremljen grafikama (Rudolph Storeklin) Uvez u karton. Vel. 240 x 190 mm.

Slika na strani 10 i 11

Vl. Župni ured Kamanje

ŽITELJOZAPISNIK ŽUPE MAHIĆANSKE
s ove strane Kupe – zederžava sela MAHIĆNO I ŠIPAK
Rukopis, 19 st. ; vel. 415 x 280 mm, listopva 20
vl. Župnog ureda Mahićno.

PRIRUCNIK ZA PROPOVJED O EUHARISTII
A.R.D. Marco FRIDL. TOMUS DIVINUS und furnehmlich das EVCHARISTIALE
Schrift - Enfringen Seelen - Becters
AUGSPURG und DILLINGEN, In Berlag Johann Gaspar Bencards, 1738.
Njemački, gotica, uvez u kožu, str. 638 + Index + Register
Prvi list bogato ukrašen bakropisom, naslovna stranica dvobojna: crveno/crna. Na kraju poglavlja bogate vinjete, kao i inicijali s viticastim ukrasom.
VI. Zavičajnog muzeja u Ozlju.

Literatura:

1. Povijest hrvatske književnosti, sv. 3, Zagreb, Liber/Mladost.
2. Tandarić: Hrvatska glagoljska književnost, 1993.
3. Stipčević: Povijest knjige, NZMH, 1985.
4. Pisana riječ u Hrvatskoj, katalog izložbe, 1986.
5. Kajkaviana Croatia, katalog izložbe, 1996.
6. Demović: Dubrovački beneventanski liturgijski priručnik sv. Nikole, 1998., Dubrovnik.
7. Badurina: Iluminirani rukopisi u Hrvatskoj, Kršćanska sadašnjost, 1995.

Summary:

The Collection of Old Books in the Ozalj Regional Museum

The Ozalj Regional Museum was founded within the framework of the Ivan Belostenec Open Education Centre and opened to the

public in 1971. Surrounded on three sides by the river Kupa, the building is also known as the Frankopan Estate in Ozalj. The idea for founding a museum collection was put forward by Emil Lasowski in 1930, and its first official curator was Professor Antun Bauer who held that post until the beginning of World War II. The founder of the museum and its long-time curator was Professor Martin Vajdia. Apart from a large collection of old weapons, paintings, prints, coats of arms, ethnographic materials, the Museum also holds written materials, old books, manuscripts and documents. Since culture was a privilege of the aristocracy, the character of the literature was didactic, moralising and aimed at enlightenment, so that the books were religious and educational, and written mainly in foreign languages (German, Italian). Although there was intensive literary activity in the Ozalj region – the Ozalj cultural circle: P. Zrinski, F. K. Frankopan, A. Katarina Zrinska, Ivan Belostenec, J. Ratkay, Pavao R. Vitezovia, the only preserved item from this literature is Belostenec's dictionary

Gazophylacum (Zagreb, 1740), along with *Jambre`ie's* Lexicum latinum from 1742.

In the second half of the 18th century in the region of Karlovac and the surrounding region, including Ozalj, the introduction of the Military Border played an important part in culture.

The Library of Old Books holds 9 liturgical books from the 19th century with many pages of prints with biblical scenes and vignettes, bound in leather with gold lettering. Most of the books date from the 18th century, six Bibles, several Breviaries, books dealing with ecclesiastical law and prayer books. All of them were printed in various cities in Europe. Some thirty books were printed in Joanes Thomas Trattern's press; Trattern later on opened a press in Varaždin in 1773 and later on in Zagreb as well.

Apart from these books, the collection also holds hand-written registers of christenings, marriages and deaths, while the preserved documents include marriage contracts, bequests and testaments, and all this bears witness to the history of the Ozalj region.

The problem facing the collection is the lack of professional staff and the conservation of books, since almost all of them are in very bad shape, so that they wait to be restored when conditions improve.

KNJIŽNICA ARHEOLOŠKOG MUZEJA U ZAGREBU PRESELJENJE I REVIZIJA

Metka Marović
Arheološki muzej
Zagreb

1. O knjižnici Arheološkog muzeja u Zagrebu

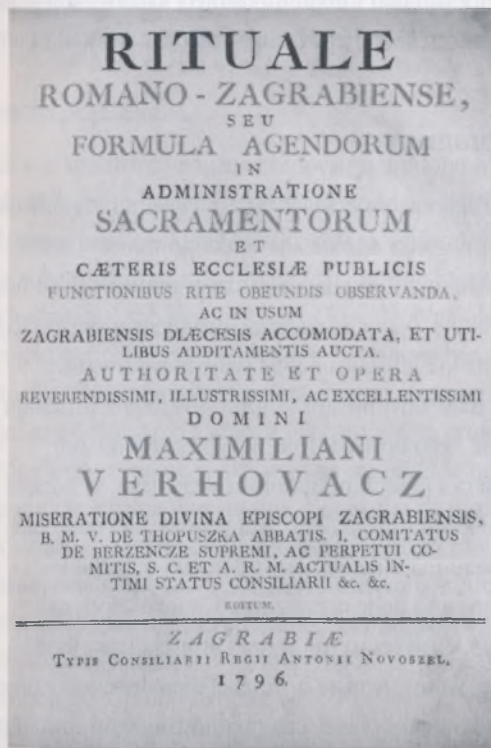
Povijest

Da bismo predstavili knjižnicu Arheološkog muzeja u Zagrebu, moramo se vratiti u 19. stoljeće. Kada je 1846. osnovan Narodni muzej u Zagrebu, imao je tri odjela: prirodoslovni, arheološki i knjižnicu. Prvu jezgru fonda sačinjavala je stručna literatura koju je knjižnici darovala Narodna čitaonica uz poklone simpatizera i rodoljuba. Knjižnica se od samih početaka veže uz tadašnji arheološki odjel jer je glavnina fonda bila povijesnog ili arheološkog sadržaja, pa su pristavi tog odjela ujedno vodili brigu i o knjižnici. Postoje podaci da je 1870. godine knjižnica imala oko 10.000 svezaka. Na žalost, našli smo također zapis o tome da ima problema sa smještajem i popisivanjem knjiga, pa zbog toga knjižnica trpi štetu. Kako onda tako i danas; očito problem imanentan knjižnici (ne samo ovoj).

Presudan korak u životu i rastu naše knjižnice, a naročito što se tiče znanstvene razine fonda, bio je kada je upravitelj Narodnog muzeja i pristav *arheološkog odjela* Šime Ljubić 1870. godine uspio pokrenuti prvi stručni muzejski časopis u Hrvatskoj *Viestnik narodnoga zemaljskoga muzeja u Zagrebu*¹. Time je dobiveno najkurentnije sredstvo akcesije tj. materijal za zamjenu. Od tada časopis izlazi manje-više redovito u danim okolnostima. Pod tim okolnostima mislim na povijesna zbivanja u ovih 150 godina koja su utjecala na razne načine na izdavanje *Vjesnika*, a time i na formiranje knjižnice. Naime, to muzejsko glasilo živi u stanovitoj simbiozi s našom knjižnicom te zahvaljujući zamjeni puni knjižnicu uvijek recentnom literaturom iz struke. Ponajvećma zahvaljujući *Vjesniku* danas se možemo pohvaliti zavidnim fondom iz područja arheologije, numizmatike, starije povijesti...

Smještaj

Iz starih zapisa malo saznajemo o smještaju knjižnice unutar Muzeja. Ljudevit Vukotinić² u opisu prvog smještaja muzeja u Narodnom domu u Opatičkoj ul. br. 18, 1846. godine piše: "Dolnje srednje prostore u "Narodnom domu" zapremio je

RIMSKO-ZAGREBAČKI OBREDNIK

Maximiliani Verhovacz:

RITUALE ROMANO-ZAGRABIENSE

ZAGRABIAE, Typis Consiliarii Regii Antonii Novoszel, 1796.

Uvez u kožu. Str. 336 + Index

vl. Zupnog ureda Kamanje